

SENTÈNCIA 2004-10 DE 3 DE MARÇ DE 2004

**ESTRANGERS. Renovació d'autorització de residència i treball privilegiada.
Manca de residència permanent i efectiva al Principat.**

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la seva sentència de 29 d'abril de 2003, va desestimar íntegrament la demanda formulada pel Sr. P.O.P. contra el M.I. Govern, en què demanava l'anul·lació de l'acord adoptat el 16 de desembre de 2002, que va denegar la renovació de l'autorització de residència i treball privilegiada de què gaudia l'agent, en considerar que no residia de manera habitual al Principat.

2n.- La representació de l'interessat va interposar recurs d'apel·lació el 7 de maig de 2003, en el qual sosté que les enquestes elaborades pel Servei de Policia són en aquest cas equivocades i que resideix efectivament a Andorra, com es desprèn dels certificats emesos per l'Administració comunal, així com dels documents incorporats a les actuacions.

3r.- Després de diverses vicissituds sobre l'admissibilitat de l'apel·lació, es va donar trasllat a la representació del Govern per tal que pogués impugnar-lo, tràmit que va evacuar mitjançant escrit presentat el 28 de novembre de 2003, en el qual sol·licita la confirmació íntegra de la sentència recorreguda, ja que l'interessat no resideix de manera permanent al Principat, com es desprèn dels informes elaborats per la Policia.

4t.- En data 2 de desembre de 2003 es van elevar les actuacions a aquesta Sala, i van quedar concloses per a la resolució del recurs.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com a punt de partida per a la resolució de la qüestió litigiosa, cal tenir en compte que la vigent Llei qualificada d'immigració, com es desprèn dels seus articles 50, 51 i 56, estableix la necessitat, per obtenir la renovació d'una autorització de residència i treball, de què el titular hagi residit i treballat de manera permanent i efectiva a Andorra, tal i com ja havia declarat una reiterada jurisprudència d'aquesta Sala, elaborada en aplicació de la normativa anteriorment vigent.

En conseqüència, es planteja en aquest procés una qüestió merament fàctica, com és la de determinar si el recurrent ha tingut fixada la seva residència habitual al Principat, la qual ha de ser resolta a la vista de les proves incorporades a les actuacions.

Tercer.- Com ja ha declarat aquesta Sala en nombroses ocasions, resulten especialment rellevants els informes elaborats pel Servei de Policia, que incorporen el resultat de les comprovacions dutes a terme en relació amb la qüestió debatuda.

En el cas que ara s'examina, els esmentats informes són unànimes en afirmar que l'agent no resideix de forma habitual a Andorra. En primer lloc, l'adreça de la Parròquia d'Escaldes-Engordany inicialment indicada per aquell correspon a un despatx que constitueix la seu d'una entitat mercantil. Encara que l'immoble disposa d'una habitació, aquesta no semblava ser utilitzada de manera continuada. Les ulteriors manifestacions sobre el fet de què l'agent també pernoctava a Ordino van originar noves comprovacions, de les quals resulta que tampoc aquest immoble constitueix la seva residència habitual, com es desprèn del baix nivell de consums d'aigua i electricitat, així com de la circumstància de que l'aparell comptador de la llum estava desconnectat. En el mateix sentit, algun veí va manifestar que solia veure l'agent en molt poques ocasions.

En conseqüència, s'ha de considerar que el recurrent no resideix efectivament al Principat, la qual cosa no resulta desvirtuada per les proves practicades a la seva instància, de manera que cal desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar íntegrament la sentència apel·lada, sense fer un especial pronunciament sobre les costes processals.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la representació del Sr. P.O.P. contra la sentència de 29 d'abril de 2003 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.